

БІЛЛАТОВІЦІ

Місячник Української Католицької Церкви в Польщі
№ 4 (28) Рік III

Христос Воскрес!

**ВЕЛИКОДНЕ ПОСЛАННЯ
ІЕРАРХІЇ УКРАЇНСЬКОЇ
ГРЕКОКАТОЛІЦЬКОЇ ЦЕРКВИ**

«Святися, святися, новий Єрусалим,
слава бо Господня тобі возсяла»
(Ірмос 9-ої пісні Утрени Пасхи)

Христос Воскрес!

нашим Читачам,
Кореспондентам,
Кільнопртерам,
усім людям доброї волі
з нагоди Великодніх Свят,
світлого празника
Христового Воскресіння
бажаємо
життєвої наснаги,
Божої благодаті
та тільки радісних новин.

Редакція

Нас знову вчать

(Президент Росії підписав указ «Про державну
власність колишнього СРСР за кордоном»)

Зміст документа лаконічний: федерація бере на себе
всі права на перехідну власність. Простіше кажучи,
офіційно резюєте, що створювалося спільно. Вчинок
якою недружині по відношенню, насамперед, до України, з якого, недавно було підписано угоду про
окрему виплату боргу і, природно, окрім володіння
активами.

Ясна річ, ця новина викликала відповідну реакцію
в українському посольстві в Москві. І ось шкви подробіт-
ви: текст указу передала прес-служба Б. Сельцова.
А в секретаріаті російського президента, в групі випус-
ку, де завжди готують такі документи, його не було.
(Закінчення на 3 сторінці)

Сумно дзвонили дзвони в Асунах

У вівторок 9 березня цього року вже від самого

ранку до асунської срітні прибували люди. Йшли
вони, щоб видати тут честь своєму душпастирю, до-
вголіньому місцевому парохові. Прибували, щоб по-
клонитися його тлінним останкам, щоб занести Всеви-
шньому молитву за упокій душі його.

Отець Григорій Теодор Чернега народився 13 верес-
ня 1921 року у селі Дорогів на Львівщині у сім'ї Івана та
Катерини. Маленьке газдство та злідні примусили
батька поїсти в Америку для заробітку. Сумна доли
склалася так, що батько не повернув – мати залишилась
сама з трійкою дітей...

Дванадцятирічним хлопцем рішився Фелько піти
в монастир отців Василіян. Там прийняв ім'я Григорій.

(Закінчення на 6 сторінці)

Христос Воскрес!

Христос Воскрес, крайно рідна!
І після скрізь дзвенить побідна,

Христос пішов за нас на страту;

Смерть переміг і вже живе.

Дзвинить і ліне до небес...

Христос Воскрес! Христос Воскрес!...

Христос пішов за нас на страту;

Смерть переміг і вже живе.

Дзвинить і ліне до небес...

Христос Воскрес! Христос Воскрес!...

Христос пішов за нас на страту;

Смерть переміг і вже живе.

Дзвинить і ліне до небес...

М. Махнівський

Повновимірні

Від кількох місяців тижневик «Наše Слово» дру-
жує списки пожертводавців, які дарують редакції

громі на пресфонд. Немає у цьому факті, звичайно, нічого особливого, бо так само робить ціла наша еміграційна преса, яка, синонімом невисоких тиражів, в цей спосіб продовжує своє існування. Факт пожерт-
ви зовсім інший – обдарованого членно подякувати. Так воно і діється. Чому тільки при тому нехтувати інши-
ми видавництвами і дівати, що їх немає.

Списки жертводавців завжди озаглавлені не за-
вжди зрозумілого змісту «шапками», де часто мо-
виться про «одинокий», «повновимірний» часопис, ніби некароком забуваючи, що видавничий моно-
поль вже давно не існує. Зі знесенням в Польщі

нові українські періодичні та неперіодичні (часом і ефемерні) альманахи та часописи, про які однак

важко пам'ятати, бо їх пова це дуже очевидне
свідоцтво змін – передусім політичного характеру.

Другуючи минулого року стаття про український видавничий рух у Польщі, редакція «Наše Слово»

ні словом не згадала про наш місячник. У певній мірі можна це зрозуміти – особливо, коли брати до уваги

думання родом з недавнім мінулого епохи – але і так не все буде ясно. Третій рік існування «Благовіста» та

кілька тисяч читачів у Польщі та за кордоном, здається, дещо значать!

Покликуючи до життя наш місячник, мали ми на увазі передусім добро читача та громади. Часопис має заповнити прогалину, якої не зможе заповнити «Наše Слово». Немислимє зрештою, щоб одна газета була в силі задовільнити всіх читачів – від дитини починаючи, а на професорі університету кінчачочи. Читач сам вибере, що йому буде найбільш до вподобі.

Розуміємо, що при розматті на читальському

ринку тираж одних газет зменшується коштом

інших, але не означає це, що за всіку ціту треба

підтримувати тих, кому хочеться бути «повно-

вимірним» і «одинокими».

(Закінчення на 2 сторінці)

(1)

День збоку

Нас знову вчать

(Закінчення з 1 сторінки)

Що це означає – звичайне безладя, чи політичну гру? Не виключене ні те, ні друге.

Чорговий виток напруженності розгорнув віце-президент А. Рудкій – нам треба чітко визначитися з кордонами, – сказав він у Нижньому Новгороді. – Ось Крим – священа російська земля... Чому має виконуватися рішення Хрущова про передачу його Україні?

Додаються до цього звинувачення російських засобів масової інформації про поставки Україною Сербії нафти, розгляд питання про статус Севастополя, що триває в парламенті Росії. Ось така картина виходить!

Чого ж добиваються російські політики. Неваже «блільшовицького» реалізування майна, міст та кораблів. Звичайно – ні. Власність власностю, а мета нинішньої антиукраїнської кампанії – провокації, демонструвати свого «справжнє обличчя України». А його «кімдже» нині активно робить у Кремлі та російському Білому дому. Дуже вже хочеться довести нашу агресивність та неслуханість, небажання жити за законами цивілізованого світу. Ми в односторонньому порядку істотно на ядерне роззброєння – це подається як прагнення зберегти ракети. Ми виступаємо за безядерний статус «Чорного моря» – нас звинувачують в агресивній зовнішній політиці в цьому регіоні.

«Умом Росію не пінятъ»? Ні, цілком можливо. В США нова адміністрація. В Європейському Спільноті зміна розкладки політичних сил. Саме час «кнатиснути» й, спекулюючи на речах очевидників, добитися переваг для себе. Не розуміють тільки можновладці з Москви очевидного: без сильної, демократичної України не буде і сильної Росії. Не розуміють.

(«Голос України»)

P.S. Цікаво, що зростання напруженості між державами чітко співпадає з загостренням боротьби у Верховній Раді України, виступами «трудящихих» у приганичних з Росією областях та мітингами шовіністів у Криму.

Спеціальним розслідуванням встановлено, що порушенням нафтового ембарго щодо Сербії займалися, між іншим, російські організації. Україна до незаконного постачання бензину не мала жодного відношення.

* * *

Стукав молоток, а сипалися мільйони

20 лютого, година 11, 22 хвилина – пей момент повинен увійти в історію незалежної України.

Саме тоді розпочася перший розпродаж комунальної власності, тобто – реальний процес приватизації. Перший аукціон був обставлений великою помилкою: прибули до Львова десятки журналістів з різних держав, посли Франції та Штатів, депутати Верховної Ради, керівники міста і області.

Верховній раді, Володимир Пилипчук, сказав, що вступ Украйни в ринок станеться тоді, як 50 відсотків основних фондів перейдуть у приватну та колективну власність. У Львові близько 70 відсотків підприємств торів, харчування, побутового обслуговування буде продано.

...молоток у руках аукціониста – торги розпочалися. Стартова цена первого об'єкту, торгового підприємства «Софія», 150 тис. карбованців. Як заведений, аукціоніст виголосивши цифри: сотні тисяч, мільйони... Нарешті зумівши цифра 48 мільйонів. Ірина Ясінська виграла торги за перший лот. Але не у власне користування купила вона торгове підприємство, це викупка всього колективу, який там працює. Взагалі, як виявилось після торів, 75 відсотків об'єктів викупили працівники.

Торги продовжувалися. Цена за державно-комерційне підприємство «Овець» від стартових 250 тисяч дійшла до 110 мільйонів. Цена за комерційне – 44 мільйони (стартова 50 тис.), за комерційне підприємство «Ієрарника» – 90 мільйонів (стартова 50 тис.). Ресторан «Лісний» у місцевості

А тим часом ...

14 лютого у Дебрецені (Угорщина) міністром закордонних справ України, Угорщини та Польщі підписано документи про створення Карпатського Єврорегіону. До нього ввійшли частини згаданих країн, а також Словаччини, які погодилися узгоджувати свою діяльність у різних сферах.

У Львові відкрито першу в Україні міжміську цифрову телефонну станцію. Львів'яни зможуть звичайного бензину, але є набагато чистішим екологічно.

Харківські науковці запропонували технологію виготовлення бензину з природного газу. Таке пальне за властивостями не відрізняється від звичайного бензину, але є набагато чистішим голландське обладнання. Подібні станції плануються встановити і в інших областях України.

На кінець березня банк платив на Україні за одного «зеленого» 2100 купонів, натомість «на руках» можна було його продати за 2500-2900. Ніде правди діти – інфляція паде. Для порівняння: зарплата вчителя з університетського освітою виносить 24000 купонів.

Кореспондент

Ярослав Стакнів, Львів

– 3 Авіалініями України

3 1930 по 1933 роки майбутній провідник Організації Українських Націоналістів, Степан Бандера навчався у Дублянах на сільськогосподарському факультеті Львівської політехніки. Про пе віднині нагадуватиме меморіальна таблиця, яку відкрито на фасаді одної з корпусів теперішнього сільськогосподарського інституту. В урочистості взяли участь представники місцевої влади, ветерани національно-визвольної боротьби, активісти громадсько-політичних організацій.

– Відбулася поминальна Панахіда за Степаном Бандерою. Священики Української Греко-католицької і Української Православної Церкви освятили пам'ятну табличку. Її автори – скульптори батько і син Василь та Роман Одрихльські.

На мітингу з цієї нагоди виступаючи підкреслювали, що сила народу і в тому, що у нього є пам'ять про минуле. Подвиг, справа Степана Бандери – яскрава сторінка нашої історії.

Особливо зворутилими були спогади ровесника за віком С. Бандери жителя Дублян Йосипа Тушнільского, який особисто знав майбутнього провідника ОУН. У той час, коли Степан Бандера навчався у Львівській політехніці, Йосип Михайлович працював бібліотекарем у місцевій «Прозоїї» і часто виконував його доручення.

– Уже тоді Степан Бандера, – згадує очевідець, – вів серед населення, особливо студентської молоді, велику організаційно-політичну роботу, не відкладаючи на другий план студій. Продовжував справу Степана Бандери, його соратників, поклялися учні Дублянської середньої школи. Вони також прочитали патріотичні вірші. Присутні оклали до меморіальної таблиці квіти.

Пetro Савчак
передрук з львівської газети «Високий Замок»,
від 23.01.1993 р.

ГОЛОСМОЛОДІ

«А ДЛЯ ВНУКІВ-ДІТЕЙ...»

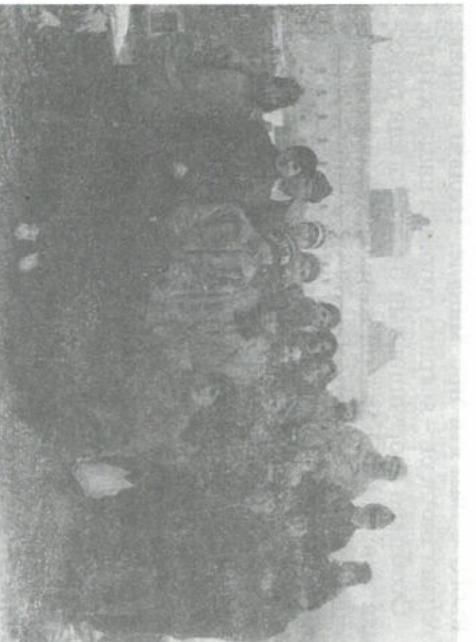
Народні звичаї та традиції – це історія нашого народу, історія, з якою ми, молоде покоління, знайомимося або з книжок та історичних переказів, або прямо з уст людей, носіїв народної традиції. Подібна ситуація торкається давніх звичаїв. Наближається Воскресіння Христове, варто би синагути думками у минулі. Уявим собі, як колись наші діди, прадіди, святкували що радісну для всіх християн подію. Ось як виглядав цей празник у різних селах теперішньої південно-східної Польщі.

Пані Юлія, пані мешканка Грушин, так згадує Великодні свята у селі Верхрага: Ще перед святами про кожна жінка у своєму городі мусила все постити та посадити. У відповідному часі займалася порядками. До обов'язків порядкової господини належало біленині хати, не згадуючи це, що навколо мусило бути чисто. Хати прибирano ялинкою. Вішли її всходи, внутрі та зовні хати. У Велику п'ятницю не можна було вже нічого робити, тільки жінки та дівчата варили їжу. А праці було багато, треба було стільки наварити, щоб вистачило на довгий час. Ось деякі правила: смажені гриби з кашпо, каша на молоті, пироги з яйцем, голубці з картоплею, а також з гречаною кашпою. У суботу до Церкви несіть сячне, тобто якнайбільшу паску, яйця, масло, сир, м'ясо, сіль, перед та хрін. Коли настала неділя вісі ранічко спішили до церкви, вбрани у свято-кою олим, дівчата, обов'язково, у вишитих сорочках та кольорових запасках. Опісля чекав усіх великодній снданок. Був же тає радісний день, що гріхом було б жрутися. Слодились хлопці та дівчата з цілого села і співали скільки сил стало. А в понеділок традиційно обливалися водою. Казали на війт: «котра дівка не облита, та заміж не вийде».

Примінно також згадує Великденські пані з Грушин, колишня мешканка села Гірче, лібацівського повіту. Вона добре пам'ятає Великодній понеділок, під час якого священик з процесією ходив довкола села (навіть якщо воно було дуже велике) і святив землю. Гостідарі ставали навколошки, молилися на своїх полях про добрий зрожай. Майже никто в селі не лишався. Ще цього самого дня вечором, хлопці відібрали утроблених дівчат у коруму, таціввали їх тішилися новим, радісним життям. Але найбільш пані запам'ятає такі звані «фестини», які найчастіше відбуваються у Провінції недалі. Там дійсно всі плоди бавились, без огляду на вік, а змагань було багато. І так: були різного роду змагання – говорить пані Анна – наприклад, змагання про Пласт.

СКОБ!

Вже 28 січня 1993 р. до Холма приїхала молодь на зимовий табір пластунів зі Щецина, Гданська, Слупська, Літніці та інших осередків. Під час цього табору ми мали можливість заразувати першу пластову пробу, а дівчі з нас - другу. Вже від перших днів почалися вести заняття в гуртках. Наші віторядники ст. піл. Мирослава Мисько, ст. піл. Петро Грицина та ст. піл. розв. Ольга Домараадз доклали багато зусиль, щоб передати нам знання про Пласт.

Маючи на увазі ціль організації, не забували ми про молитву. В неділю, 31 січня 1993 р., ми поїхали до Любліна, щоб взяти участь у Службі Божій. Отець Михаїл Пастух привів нас та уძив Божого благословення. Під час Св. Літургії люди мали можливість

і піснин». І так було дійсно – говорить пані Анна, яка колись жила в Гуцулі, ярославського повіту – Свячене було також, що треба було нести уздов. Свяще- никові у події давали не гроши, а саме спеціально печені паски та яйця. У неділю тільки ми съїдіємо тільки до заходу сонця, бо відень, що в ційому випадку можна було бы осіпнути. Після недільного спілкану господини викидали скорупки зі свяченіх яєць, а у воді, в якій були варені яйця, жінки та дівчата мали волосся, щоб гарно росло. Від понеділка починалися забави: дівчата писали писанки, а хлопці їх відбирали. Зате дітям на вікі з зав'язаними ногами піднімалися на верх і здобути нагороду, або хлопці скакали в мішках, трамаючи в роті ложку з яйцем. На «фестивалях» завжди було весело, а хто не хотів брати участі у цьому святі, того обливали водою.

У нас був цікавий звичай біленині хат. У сусідніх містечностях на загал хати були білі, а в Гірчу, хати, у яких жили дівчата, що мали виходити заміж, мальовані на синю. У нашому селі Гораю, що на Любачівщині – згадує пані Текля з Залізної Гори пам'ятає особливу атмосферу рідної Верхраги. То було щось незвичайне. Люди були зовсім інші як сьогодні, признаю наставлени, старші кидали писанки в кущі, говорячи: «Заніці покидали яйця!»

Пані Емілія з Красівки, яка живе біля Гурова-Лавацького – ми міцно переживали. Після меси відпілі. Пригадую собі як ранком, після посвячення пасок, ми обходили довкола церкви. Кожне Воскресіння Христове ми міцно переживали. Після недільного Богослуження всі ішли на могили своїх рідників, а священик правив Панахиду. Коли закінчилось місцевостях на загал хати були білі, а в Гірчу, хати, шієнничі або разові паски. До посвячення носили також у дерев'яних коробках варене м'ясо.

Мені особливо запам'яталися зустрічі дівчат та хлопчиків, під час яких ми писали писанки, часто співали жартівливі пісні, наприклад:

«На Михайлі вишила сорочка,

А хто її вишивав?

Симонова дочка».

У селі Котів, перемиського повіту, були інші звичаї. Булиша мешканка цього села пані Стергія з Гуро-ва-Лавацького згадує їх дуже присмово. Своборідністю якого села було сіння рівного весною вівса та ячменю у спеціальних скриньках. Коля збіжжя зійшло несильно його до церкви і ставили при Божому гробі. Харacterним для нашого села було нічне чування. Хлопці стояли одні нені у мундирі Січових Стрільців, а дівчата співали щлу ніц спасливих пісень.

У Великденській віці час дзвонили дзвони. Дівчата вибрали хлопцям давали самостійно виконані писанки.

Полулято говорили у нас на сяченні: «коля желіз

і піснин». І так було дійсно – говорить пані Анна, яка колись жила в Гуцулі, ярославського повіту – Свячене було також, що треба було нести уздов. Свяще- никові у події давали не гроши, а саме спеціально печені паски та яйця. У неділю тільки ми съїдіємо тільки до заходу сонця, бо відень, що в ційому випадку можна було бы осіпнути. Після недільного спілкану господини викидали скорупки зі свяченіх яєць, а у воді, в якій були варені яйця, жінки та дівчата мали волосся, щоб гарно росло. Від понеділка починалися забави: дівчата писали писанки, а хлопці їх відбирали. Зате дітям на вікі з зав'язаними ногами піднімалися на верх і здобути нагороду, або хлопці скакали в мішках, трамаючи в роті ложку з яйцем. На «фестивалях» завжди було весело, а хто не хотів брати участі у цьому святі, того обливали водою.

У нас був цікавий звичай біленині хат. У сусідніх містечностях на загал хати були білі, а в Гірчу, хати, у яких жили дівчата, що мали виходити заміж, мальовані на синю. У нашому селі Гораю, що на Любачівщині – згадує пані Текля з Залізної Гори пам'ятає особливу атмосферу рідної Верхраги. То було щось незвичайне. Люди були зовсім інші як сьогодні, признаю наставлени, старші кидали писанки в кущі, говорячи: «Заніці покидали яйця!»

Пані Емілія з Красівки, яка живе біля Гурова-Лавацького – ми міцно переживали. Після меси відпілі. Пригадую собі як ранком, після посвячення пасок, ми обходили довкола церкви. Кожне Воскресіння Христове ми міцно переживали. Після недільного Богослуження всі ішли на могили своїх рідників, а священик правив Панахиду. Коли закінчилось місцевостях на загал хати були білі, а в Гірчу, хати, шієнничі або разові паски. До посвячення носили також у дерев'яних коробках варене м'ясо.

Мені особливо запам'яталися зустрічі хлопчиків, під час яких ми писали писанки, часто співали жартівливі пісні, наприклад:

«А для внуків-дітей, що зепліяю роком,

І не чують іще округ себе бію,

Це відчакнута гілочка з береса роду,

Це костячок цілошої діво-води.

(Н. Поклад)

Такі-то, наші звичаї, така рідна культура, таємоючи за руки і співаючи:

«Зозуленка діброва, діброва,
Не куй рано в діброві, в діброві,
Моя мама стара, стара,
Шей до того чужка, чужка».

Поклоняємося за руки і співаюча:

«А для внуків-дітей, що зепліяю роком,

І не чують іще округ себе бію,

Це відчакнута гілочка з береса роду,

Це костячок цілошої діво-води.

(Н. Поклад)

зібрала і опрацювала Дорота Шупер

голова «Пласти», ст. піл. Петро Тима, який відвідав наш табір. З географією та історією України познайомив нас Комендант ст. піл. Аркадій Данків.

Крім теоретичних знань ми проходили також і фізичні випробування під час нічних сполохів під фаховим наглядом шк. Катерини Колут і ст. піл. Андрія Гулка.

Приємно проводили ми час при вояниках, співаючи і забавляючися. Все, що добре швидко минає так і добре кінчається. Із забавами відійшли від нас відпілі та зустрічі підготовлені Провідом Пласти у Польщі.

Піл. учас. Олена Халупа

Повернення

3 ініціативи Союзу української молоді та організації «Пласти» в дніх 20-21 березня 1993 р. у Перемишлі відвідували 3 з 3Д Української молоді. Для кращого проведення з'їзду покликано Організаційний комітет з'їзду, у склад якого увійшли: Ігор Шерба (ОУП), Петро Тима («Пласти»), Роман Загородя, Ярослав Сирник, Ярослав Балицький і Олег Надік (СУНМ).

На з'їзд прибули делегати з Івано-Франківська, Івано-Франківська, Львівської, Тернопільської та Хмельницької областей. Учасники з'їзду, які приїхали зі Словаччини, згадують, що вони були змушені відвідати землю, яку вони відібрали від нас відомими підприємствами, які використовували землю для виробництва паперу та пластику. Але вони відмінно провели відпустку та зробили добрі відкриття. Олег Надік, який відвідав з'їзд, відзначає, що він був вражений тим, що вони відмінно провели відпустку та зробили добрі відкриття.

Олег Надік

До уваги випускників

До уваги випускників початкових шкіл

Дирекція IV Загальноосвітнього ліцею в Літині повідомляє учнів початкових шкіл - восьмикласників, що вступні іспити до ліцею відбудуться 28 і 29 червня 1993 р.

Кандидати складатимуть письмові іспити з польської мови і математики. Незадовільні результати письмових іспитів можна буде віправити, скласти іспити в усній формі.

Від 25 до 26 червня школа безкоштовно організує підготовчі заняття з польської мови і математики, а психічну підтримку та самоутвереждення подадуть кандидатам спеціалісти-психологи.

Школа запланувала безкоштовне закватерування і харчування на час підготовчих занять.

У новій школі від 1 вересня 1993 р. пропонуємо м.ін:

- навчання інформатики і обслуги комп'ютерів, - навчання англійської і німецької мов, - спортивні заняття та вправи у досконалих умовах,

- уроки гри на музичних інструментах, - участь у художніх колективах школи, - комфортні умови в гуртожитку, - участь у різноманітних кружках занятія після уроків.

Документи слід надсилати на адресу:

IV Liceum Ogólnokształcące
ul. Pancerna 12
59-220 Legnica

Союз випускників України

Це не реклама – це підсність

Вітаємо Вас – молоді Друзі, восьмикласники у нашій школі. У нас чудова, приемна, сімейна атмосфера. Ми себе взаємно пануємо і любимо, ми помагаємо собі!

Ми хочемо зростати і розвиватися, ми хочемо стати найкращими з країн. Ми скоро будемо у своїй хаті. Наш будинок буде одним з найкращих під оглядом общини. Комфортабельний гуртожиток, затишні кімнати де жити будуть дві-три особи. У нас є можливість всебічного інтелектуального, духовного і фізичного розвитку.

Комп'ютери, модерні навчання, національний дух, пісня, танці, розваги, любов, єдинання і відважний вихід у життя – це наша мета.

Чекаємо на Вас – випускників початкових шкіл. Будемо Вас вітати з найкращими побажаннями.

Літинські лідєсті

Увага випускники,

Колишні учні та симпатики

Українського ліцею в Літині !

З радістю інформуємо Вас, що 9 березня ц.р. зав'язався Організаційний комітет святкувань 35-ліття існування ліцею та 3-ї зустріч випускників. Свято зашаловано на 25-26 вересня 1993 року. Організатори просять всіх випускників, що живуть поза Літином, розпропагувати це з 3-ї зустрічю ювілею. Необхідні кошти зв'язані з участю в святкуваннях виключно з балом виносять 250 тис. злотих (від одного участника). Гроші належать сплати до 1 вересня 1993 року на банковий рахунок за адресою:

IV Liceum Ogólnokształcące
ul. Pancerna 12
BZ Wroclaw o/ Legnica
383800-3971-139-1

Від імені Організаційного комітету
– Зенон Васильк

БЛАГОВІСТ - суспільно-релігійний місіонер. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редактор колегія: о. Юліуш Ібур (o. J.), відповідальний редактор, с. Роман Панківськ СНДМ, Любомир Тхір (pt), Богдан Тхір (r) - секретар редакції, Дарія Гарнічев - технічна редакція. Редакція молодіжної сторінки - Дорота Шупер, Петро Шостак.

Погляд авторів публікацій не завжди сходиться з точкою зору редакції.
Матеріали не замовлені не відсилюються. В оправданах випадах застерігаємо собі право виправити і скорочувати авторські тексти. Матеріали до публікації просимо висилати у машинописах, або у чітких рукописах.

До уваги Читачів !

РЯТУЙМО ЦЕРКВІ !

Відповідаючи на численні прохання та листи, повідомляємо, що наша редакція долга відповісти на питання: «Хто ще не встиг його придбати, або хоче подарувати знайомим на Україні, чи Західі, замовлення просимо висилати на адресу редакції».

БЛАГОВІСТ

Повідомляємо, що «БЛАГОВІСТ» на 1993 р. можна передплачувати в редакції від бажаного місяця. Гроші слід надсилати звичайним поштовим переказом на нижче подану адресу:

Redakcja «BLAHOWIST»
ul. Chopina 17
11-220 Górowo Iławskie
або на банківський рахунок:

Bank Spółdzielczy w Górowie Iławskim
O/W BGŻ Olsztyn Nr. 851019-420-1612

Ціна передплати одного примірника на півроку - 36000 зл. Надсилачи гроші, просимо піддавати місяць, від якого оформляється передплата.

БЛАГОВІСТ

На пресфонд «Благовіста» пожертувуючи склали:

A. Коростиńska (Кусово) 50 тис. зл.
O. В. Соколовський (Варшава) 200 тис. зл.
O. Демчук (Старі Яблонки) 30 тис. зл.
O. П. Куліка (Вентожево) 200 тис. зл.

Повідомлення

Велике спасибі!

Увага уточнані,
знаїомі та прихильники !

шо в редакції можна замовити індивідуальні та універсальні (без подавання прізвищ) запрошення на весілля, Перше причастя та інші торжества. Текст можна подати свій (так само графіку), або скористати з нашого. Ціна одного запрошення, друкованого на твердому крединому папері, виносить 5 тис. зл. Можемо також друкувати у двох мовах.

Редакція

Повідомляємо, що черговий з'їзд колишніх мешканців надсянського Улюча та усіх прихильників цього регіону відбудеться в останню суботу і неділю травня - 29 і 30.

В суботу передбачається традиційний вже вечір спогадів при ватрі у відомому місці над Сяном, а в неділю Службу Божу на Дубнику та зустріч при церкві.

Організаційний комітет

**Громадська Комісія
опіки над пам'ятками
церковного мистецтва**
Адреса, па котої:
20 Tonz - Kom.Cerkiewna,
00-672 Warszawa
ul. Plekna 44a
PKS III Oddz. w Warszawie
Nr 370015-9700-151-6767 (dewizowe)

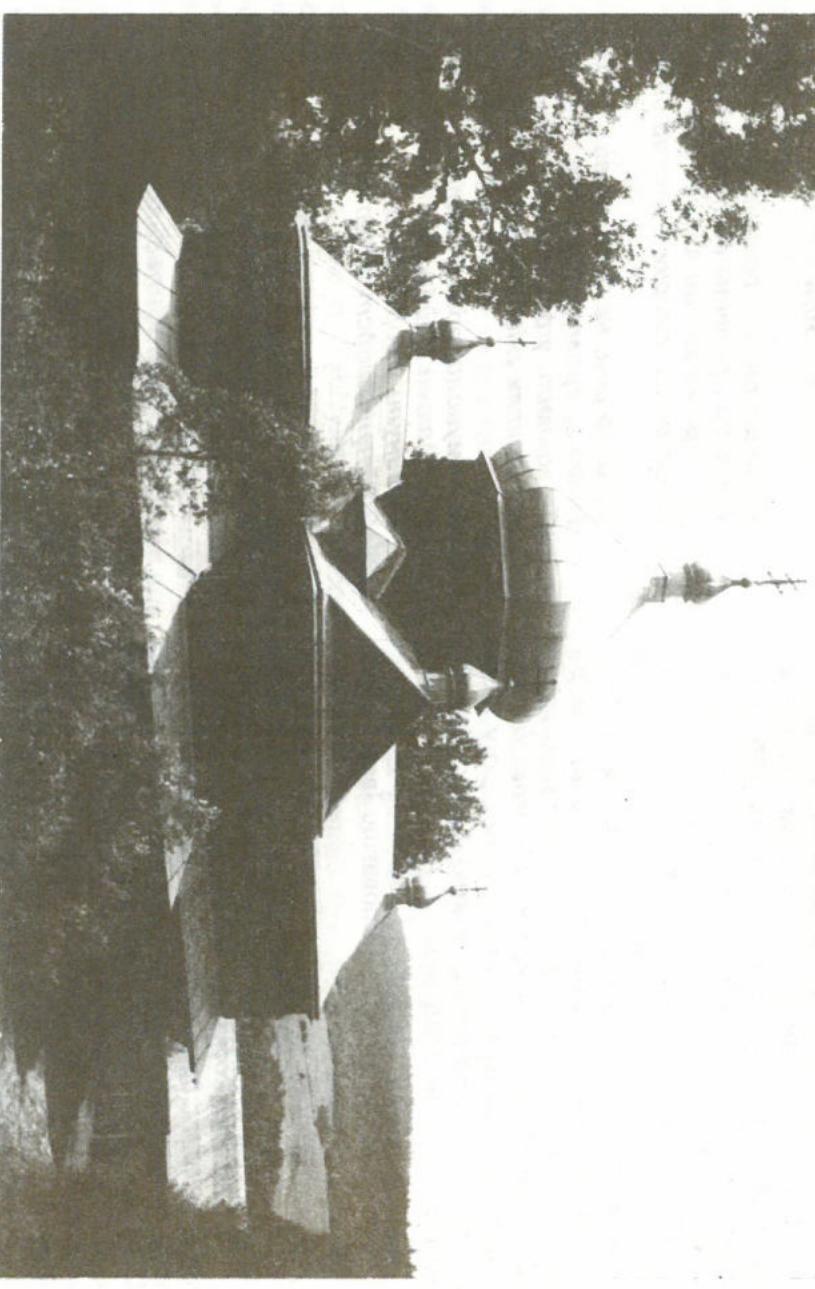
Шановні Читачі!

Українці в цілому користуються в листуванні конвертами з надруком у рідній мові. Так є на Україні, так є в діаспорі. Чи в Польщі мусить бути по-іншому? Потажімо, що не соромимося свого. Лище одна за допомогою наших конвертів, підтримуйте фонд Громадської Комісії опіки над пам'ятками церковного мистецтва.

Прибуток з конвертів призначений для рятування наших церков. Ціна 1 конверту - 1000 зл. Замовлення можна висилати на адресу:

Andrzej Szmagielski,
ul. Robotnicza 96/10,
82-300 Ełbląg

Увага уточнані,
знаїомі та прихильники !

Церква у Далюсії.

Адреса редакції: «BLAHOWIST»
ul. Chopina 17,

11-220 Górowo Iławskie.

Передплату можна оформити безпосередньо в редакції.

Druk: OFF DRUK Soprol